

הסוכנות היהודית
לארץ-ישראל

המועצה האזורית
הערבה התיכונה

עכון

ערבות

דצמבר 1999 ❖ מס' 1

1959

1979

1999

העלון אשר אתם מחזיקים בידיכם הנו "פיילוט" – מהדורה נסיונית הממומנת ע"י פרויקט שותפות 2000 של הסוכנות היהודית (ראו כתבה בהמשך).
אנו מקווים להוצאה סדירה ומסודרת של העלון, ופונים (שוב) לכל מי שמעוניין לתרום, להעיר או להציע, לפנות ולקחת חלק פעיל בהוצאת העלון האזורי, שלא יצא לאור מזה 10 שנים - אולי המועצה היחידה בארץ, שלא פירסמה עלון אזורי.

החודש האחרון היה דרמטי במיוחד והיווה פריצת דרך במאבק להעלאת ה"ערבה התיכונה" למודעות הציבור בארץ. הקרן הישראלית- ירדנית- אמריקאית נחנכה רשמית בעמאן, בנוכחות תקשורת עולמית ובארמון המלך עבדאללה.
קבוצת אנשי עסקים מהשורה הראשונה, בעלי השפעה כלכלית, פוליטית וחברתית, הגיעו מארה"ב לביקור בן יומיים בערבה לפני נסיעתם לחנוכת הקרן בירדן, שהם מתומכיה, והתרשמו עמוקות מהאזור.
כולנו מקווים כי צעד ראשון זה יתגלה כבעל משמעות עמוקה וחיובית במישור הלאומי, האזורי והאישי.

שנת 2000 טובה לכולנו, ומעבר קל למילניום הבא...

**מי מפחד
מבאג 2000 ?**

כולנו שמענו, הובהלנו, תודרכנו ונערכנו...
ורק ליתר בטחון, כדאי לשמור את מספרי הטלפון הבאים, של הצוות שידאג שהכל יעבור בשלום.

שי חברון- ראש צוות 6592220

מיכה סילבר (מחשוב) 053-665918

ברוך אושרוביץ (מים) 050-603144

אייל גל (חשמל) 053-665906

עורכת: שרון רביץ (חצבה)
צילומים: שירי רותם (חצבה), דני הדיס (פארן), גידי בר-שלוס (ספיר), ג'ו ג'קסון (חצבה)

**שער קדמי: 40 שנות התיישבות
שער אחורי: גבעת הצבאים**

תודה!

לאסתי סלע ולמיכה סילבר
על העזרה המקצועית
שהוענקה באהבה, בסבלנות ובשפע.

לחברי מושב פארן!

ברכות חמות מכולנו לחגיגות 28 שנים
לעלייה לקרקע.

לחברי מושב עין יהב!

ברכות חמות מכולנו לחגיגות 40 שנה
לעין יהב. 32 שנים לעלייה לקרקע.

משולחנו של ראש המועצה

האם עושה המועצה משהו פרט להוצאת זבל?

על אף שכמתיישבים ישובים ואזור יש לנו במה להתגאות, על אף שרבים מבינינו בוחרים לחזור ולחיות כאן המרחק, תכונותיו של האזור והיותנו מעטים יוצרים בעיות שקשה להתמודד איתן.

- אין לנו חלופות בעבודה ומגוון מקורות הכנסה. קשה מאד לקיים שירותים, ולו החיוניים ביותר כמו חינוך ובריאות, ביציבות ורמה נאותה (אין זה מוריד כהוא זה מאיכותם של הרופאים, האחיות ועובדי ההוראה, הקושי הוא אובייקטיבי)

- אין כמעט שירותים באזור וכל דבר פעוט מחייב נסיעה לבאר-שבע או אילת.
- התבגרות הדור הראשון וצרכי הדור השני הנקלט באזור יוצרים צרכים חדשים שקשה מאד לתת להם מענה.

- פרט למפעל הפוספטים בנחל צין אין לנו מפעלים, בתי מלון ופרייקטים אחרים המשלמים ארנונה והיוצרים רווחה.

- בעידן הפריימריס אין לנו יכולת השפעה פוליטית היכולה לסייע לקביעת מדיניות ממשלתית שתעודד פיתוח ואיכלוס.

- אין לנו אפשרות של עבודה מחוץ לאזור (פרט לבודדים). הפיתוח הכלכלי המאפשר קליטה חייב להעשות באזור.

המפתח לשינוי הנו הגדלת האוכלוסייה. ההערכה היא שעלינו להגיע למינימום של 10000 תושבים על מנת שנוכל לקיים חיי קהילה נורמלים, שירותים נאותים ומגוון תעסוקות. הגדלת האוכלוסייה מותנית בפיתוח מקורות תעסוקה והכנסה, ואלה מותנים במדיניות ממשלתית שתעודד צמיחה. בעיני זו הבעיה החריפה ביותר והמאבק הקשה ביותר. עיקר מאמצי של המועצה מקודשים לכך.

הנושאים העיקריים שאנו עוסקים בהם הינם:

- הוספת קרקע ומים על מנת לאפשר קליטה בחקלאות.
- בנייה תקציבית (בשנתיים האחרונות נבנו 31 בתים, ויש סיכוי שהבנייה תמשך בשנת 2000)
- הקמת יישוב קהילתי שאינו חקלאי בצוקים.
- סיוע לתושבי ספיר בהפיכתם ליישוב עצמאי וקולט.
- "ערבה נקייה" כתנאי לפריצה לשוקי ייצוא חדשים.
- סיוע לזימים (כדוגמת המלון על דרך הבשמים).
- תשתיות חשמל וכבישים לשדות (איכות התוצרת)
- איחוד "הערבה התיכונה" ו"תמר" על מנת לשפר את המצב הכספי ולהיות מסוגלים לספק שירותים ולדרבן פיתוח.
- קביעת קריטריונים ממשלתיים ייחודיים לאזור: תשתיות לזימים ולמתיישבים, שירותים איכותיים, מו"פ המיועד לפיתוח נושאים כלכליים מתאימים לאזור ותמריצים והטבות לתקופת זמן מוגבלת.
- ואחרון ואולי המשמעותי מכולם - שת"פ עם ירדן.**

השלום יצר אפשרויות שלא היו לנו בעבר. יזמנו הקמת קרן לפיתוח הערבה משני צידי הגבול ולחיזוק השלום בדרך זו. הערכה היא שהיותנו גורם משמעותי ביצירת תוכן אמיתי לשלום, תביא את הממשלה להתייחס לאזור ולסייע. הגענו לאפשרות של תחילת פעילות אשר ודאי תלך ותתרחב.

הקדשנו, והקדשתי, לנושא זה את מיטב הזמן והמרץ בחודשים האחרונים.

אני יודע היטב שצרכי היומיום מטרידים אנשים רבים ויש הרואים בפעילויות הללו מאין משחק או חלומות שלא יתגשמו. בעיני הם תמצית קיומנו. אנו נמצאים במירוץ נגד הזמן, שאינו פועל לטובתנו, ואסור להחמיץ הזדמנות זו שהיא הזדמנות של פעם בחיים.

אינני בא להלל הישגי המועצה או מעלותיה. אולי איננו מצליחים לערב את התושבים בנעשה, אך האמינו נא, פרט לזבל נעשה מאמץ עצום להביא לשינוי ואין לנו ברירה אלא להצליח.

שי בן-אליהו.

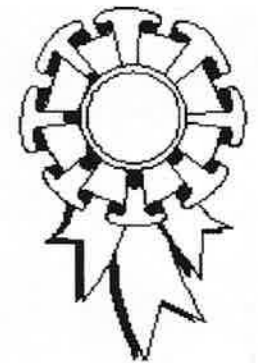
אורה קרוק מעין יהב, העובדת מזה עשר שנים בספרייה האזורית בספיר, נבחרה לעובדת המצטיינת בתחום הספריות.

לקראת כנס עובדי המתנ"סים של מחוז דרום, המליצו מנהלי המתנ"סים על עובדים מצטיינים, כל אחד בתחומו, ועשרה עובדים נבחרו.

אורה קיבלה את תעודת ההוקרה ממנכ"ל החברה למתנ"סים (בתמונה), פרופ' דב גולדברג, בטקס חגיגי שנערך בפארק בבית גוברין בתאריך 25.10.99.

וכל מי שנפגש עם אורה במהלך עבודתה, יסכים ודאי שאין ראויה ממנה.

כל הכבוד!!

ביקורים באזור

- 29.09.99 - ביקור שר החקלאות, מר חיים אורון
- 24.10.99 - ביקור המשלחת האמריקאית ליצוא לארה"ב
- 02.11.99 - סיור ועדת הישובים של משרד הפנים
- 09.11.99 - ביקור חבר הנאמנים ק"ל-ניו יורק וחניכת מאגר חצבה
- 12-13.11.99 - ביקור נציגי הקרן "Bridging The Rift" מארה"ב וטקס חנוכת הקרן בעמאן, בהשתתפות נציגי המועצה שי בן אליהו ועזרא רבינס, ובנוכחות המלך עבדאללה, המלכה ראניה וגבי הילרי קלינטון.
- 29.11.99 - סיור מר אפריים שלום ממועצת הירקות
- 09.12.99 - ביקור וסיור מר גדעון ויתקון ומר ישי שכטר מקק"ל

עין הוד בלי הפוזה

גרנו ליד הבימה בת"א, מרכז העולם. אבל איך שהגענו לכאן, הגענו הביתה - ראיון עם נתי וגידו בר-שלום

מרכז ספיר (ועוד נחזור לזה מאוחר יותר), עוברת בתקופה האחרונה שינויים סוערים. מזכיר הישוב, גידו בר שלום, עומד בעין הסערה הזו.

גידו ונתי בר-שלום יושבים, מאירי פנים ועיניים, בגינתם המטופחת, שיתושים, זבובים ושאר מפגעי סוף-הקיץ לא נכנסים אליה. מסביבם כלבה ענקית ורגועה ומספר לא ידוע של חתולים, בכל הצבעים, מסתובבים נינוחים ואוכלים מקערות חרס אישיות וצבעוניות הפזרות בצורה חופשית בכל הגינה.

אז מה בעצם קורה פה?

גידו: ספיר הוקמה כאכסניה לנותני שירותים למועצה האזורית: מורים, שרתים, נהגים וכו'. צוות שחי במקום ומחזיק את המועצה. לא הוקם ישוב. לפני כמה שנים החלו להגיע למקום אנשים שאינם תלויים מבחינת פרנסה במועצה, החל להוצר ישוב והחלה תסיסה. לצד ההערכה העצמית הנמוכה שחשו חלק מתושבי ספיר, התפתחה תחושת עליונות של המושבניקים - הם מול ה"אינדיאנים" של ספיר. הותיקים חשו אי שביעות רצון, כעס על המושבים ועל המועצה.

אנחנו הגענו לערבה לפני כשנתיים.

נתי: הגענו לערבה לפרוייקט גן-עדן. השקענו בגינה ובבית, אך גן עדן לא נגמר בשולי הגדר החיה. הוא מתרחב וגולש החוצה: לישוב, לערבה.

גידו: פניתי לוועד דאז, שלא היה מאורגן והיה מאוד עסוק בעיקר בעניינים השוטפים. הועד סבל מחוסר אמון של התושבים - התנגדות סטריאוטיפית שלא הגיעה לו, אך נוצרה גם מהעובדה שהועד לא נבחר אלא "התקבץ" ממספר אנשים שהיה חשוב להם. הפכתי ליו"ר הועד - ומייד אחר כך החלטנו להתפטר וללכת לבחירות. נבחרו 9 מועמדים, גידו נבחר למקום השני הפך ליו"ר ונכנס ביתר שאת לתפקיד.

התעקשתם מאוד שתפקיד היו"ר יהיה תפקיד בשכר, בניגוד לשנים קודמות. למה?
גידו: מזכיר הישוב צריך להיות במשרה מלאה. אנשים חיים פה גם אחרי שהמועצה

נסגרת באחת אחה"צ. התחלנו במאבק לחצי משרה עבור המזכיר והמליאה אישרה זאת. עדיין מחכים למשרד, הוצאות טלפון ולמזכירה, עם משכורת זעומה. אך זו הדרך לגרום לאנשים להבין שיש מישהו שהעבודה שלו היא להקשיב להם ולעזור להם. גם אנשים מבחוץ שפונים, צריכים להענות ע"י גורם מוסמך, עם מספר טלפון וכתובת.

יש מזכיר, יש משכורת. יש תוצאות?

קודם כל, יש כתובת לתושבים בענייני תשתית ונוי, ובעיקר ליווי בעניינים שמעולם לא עסקו בהם, כמו חיבור בתים לכבלים, סידור מים לשכונה החדשה, תכנון סככות לרכבים. עובדים על פיתוח בית הכנסת ועל שיפוץ הבריכה... וגולת הכותרת: קניית הבתים.

?

נתי: פנינו לעמידר, ובקשנו מחיר מיוחד כדי שיהיו קונים ונבנה ישוב. רק אז אנשים יעשו דשא ויפרקו את המזוודות. גם שי בן אליהו נרתם וכולם הלכו על מבצע חד פעמי - להפוך את ספיר לבית. לא מכיוון נדלני - נכס במחיר מציאה, אלא מכיוון של ליצור בית.

גידו: אני מרכז את פניות התושבים. גם עמידר לא מתמצאים בפרטים, כי המצב פה יוצא דופן. בדיור ציבורי אנשים גרים שנה אחת ואח"כ יכולים לקנות את הבית בו גרו. ומה קורה עם אלו שגרים שנים בדירת-מועצה? - לפני משורת הדין, גם מי שגר בדירת מועצה נחשב למי שגר בעמידר ויכול לקנות בית.

מה אתם מקווים שיהיה כאן?

גידו: החלום שלי הוא ישוב של יזמים קטנים, אנשי רוח, סופרים, עיתונאים - מעין עין הוד בלי הפוזה. לא כפר אמנים אלא כפר חברים. צריך להבין שכשמרכז ספיר תשגשג, הערבה תפרח. גם הישוב החדש צוקים יהיה מושב, שבמקום חקלאות יחיו על תיירות, בסדר גודל של כ-60 משפחות. אבל ספיר יכולה להביא עשרות, אם לא מאות, משפחות ולהכפיל את אוכלוסית הערבה. היום מתחילים להבין שלא לדא את ספיר אלא לטפח אותה. מורה שחי במקום שנחשב

חשדני ועזוב, יברח מכאן, ומורה שגר בישוב פורח וגאה ישאר כאן.

נתי: גרנו ליד הבימה בת"א, מרכז העולם. אבל איך שהגענו לכאן, הגענו הביתה. הקשר הראשון שלנו היה דווקא עם הנוער.

גידו: אני שם כעיקר את הטיפול בנוער. למשל: לא היתה מדב"ית לספיר באותה תקופה, כי הן באו והלכו, אז לא יכלו להרים חג מעלות. רצו לותר על זה! לא היה לי מושג מה זה, אבל ידעתי שחייבים לעשות, בעצמנו, ועשינו.

גם למועצה חלק בתלות תושבי ספיר בה. תקציב המושב הוא כמעט פי ארבע מתקציב ספיר! כאן הכסף היה רק ציבורי, לא כמו במושבים שהתושבים משלמים, לכן התקציב נמוך. מכאן התלות במועצה, על כל 300 ש"ח צריך להגיש בקשה מיוחדת וכך שומרים אותך קטן ועלוב... קו טלפון לשער לקח לנו שבועיים לארגן, כי זה חלק מהמועצה.

היום המועצה רוצה להרפות, וספיר מתחילה ללמוד, לקחת אחריות. קשה לגבות כסף: אנשים אל שילמו מעולם וחלקם חש מקופח ושי"מגיע לנו", כשממול הם רואים את ההוד וההדר של המושבים: כלי רכב, טרקטרונים, סוסים... זה ממש עולם אחר.

כאן גידו מזדקף, ובפעם הראשונה נראה שהוא כועס.

שאלתי פעם - הוא מספר - איזה חקלאי מהערבה, איך הוא מרגיש שבערבה יש ישוב כל כך עלוב ומקופח? הוא ענה: לא אכפת לי, כל אחד במו ידיו שיבנה את חייו. אבל גם המושבניקים לא שילמו את הקמת המושב! הסוכנות, ממ"י, המדינה שילמה והשקיעה! כל הסכרים שנבנו, ויישור הקרקע והכל! למה בספיר לא? למדינה יש אינטרס שיחיו פה - וספיר כמו כולם. לסוכנות יש תכנית "איך להקים ישוב חקלאי", אבל ספיר היא ישוב עירוני, אז אין תכנית.

ישוב עירוני?

גידו: טוב, נו... ישוב, שכולל מועצה, מו"פ תעשייה - שירותים לתושבים. המושבים הם ישות משפטית, אנחנו עדיין לא. הזהות עדיין מעורפלת. כרגע יש פה גורמים ממשלתיים כמו עמידר. ספיר נפלה בין הכסאות. אנחנו צריכים להחליט מה אנחנו רוצים להיות.

מה שכן, אנחנו ישוב שנקרא "ספיר", שיש בו מרכז אזורי, לא "מרכז ספיר". וזה בדוק במשרד הפנים! מה זה ה"מרכז" הזה? שם הישוב הוא ספיר! אנחנו חלק מישובי הערבה, קראו לנו ספיר, בבקשה.

נתי: המטרה היא להגיע לישוב קהילתי-עירוני: כל אחד מתפרנס ממשו או אחר.

גידו: ומינימום אידיאולוגיה. דתיים, חילוניים, מזרחים, אשכנזיים, עולים ותיקים. כבוגר קיבוץ אני כבר לא רוצה את המיוחדות...

והכל זורם חלק? איך מגיבים התושבים, המועצה?

גידו: אני עדיין נתקל ב"קומיסרים" למינהם שיודעים יותר טוב מאיתנו... לא מפריעה לי ההתערבות של המועצה, אך לא מהתנשאות אלא מהתיעצות. הם יודעים מה טוב בשבילנו! התושבים צריכים להחליט מה טוב להם, אפילו אם זה לא טוב. רק ככה לומדים ולקוחים אחריות. אחרת זו כפייה, גם אם הכוונה טובה, ואנשים נעשים ממורמרים.

נתי: איך אמרו? אדם השולט על אחר לעולם לא יחוזה חופש.

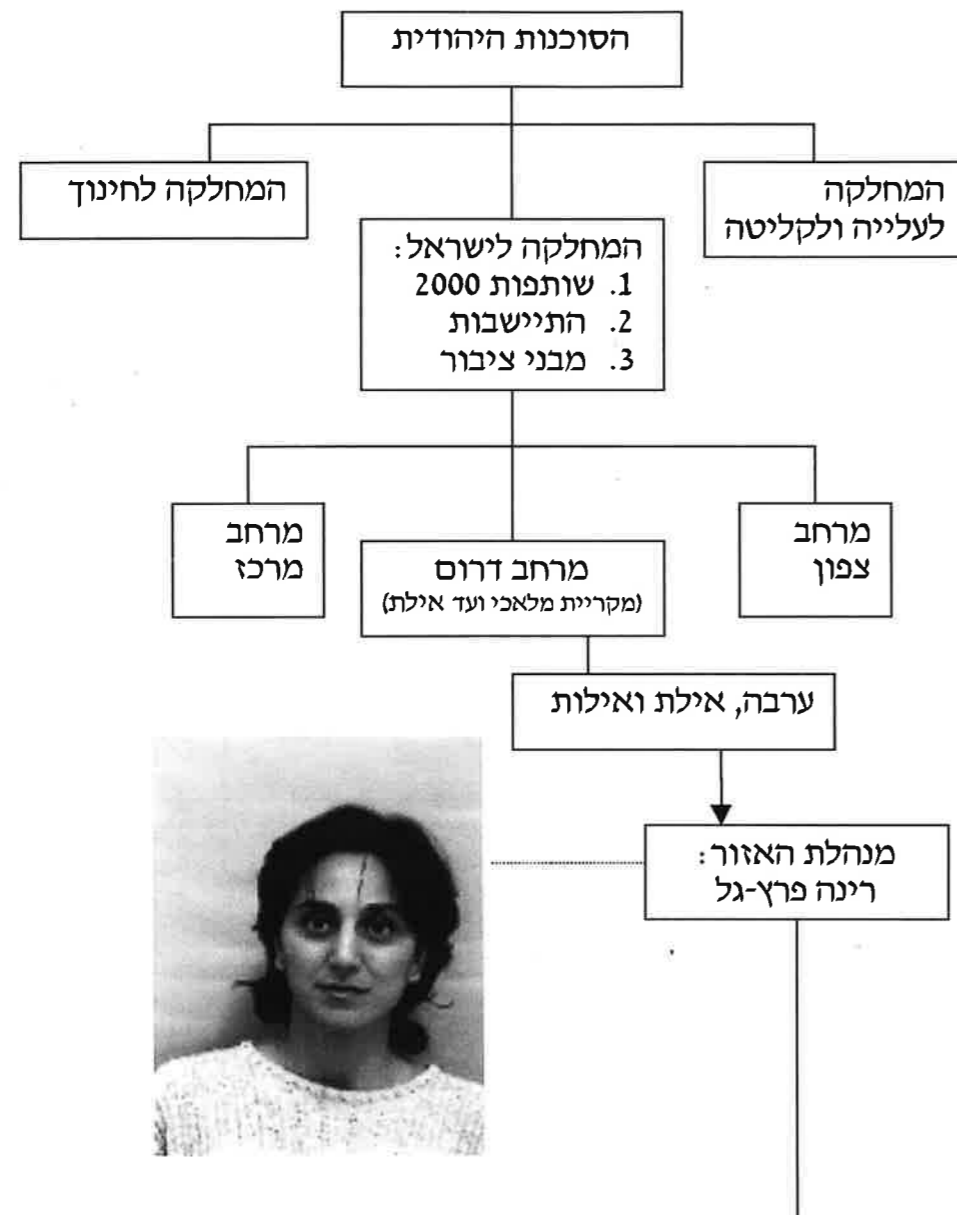
גידו: שירות לא בא מלמעלה, התושבים הם שנותנים לי כוח. אני רציתי להיות יו"ר הועד, ושיהיה מזכיר אחר, שיעשה מה שאגיד לו... רק אח"כ הבנתי שאין אדם אחר. הייתי רס"ן, מלווה כלכלי, מרכז משק לשעבר - וכך הגעתי לתפקיד. אילו ידעתי שאני אהיה המזכיר, היה קשה לי להלחם עליו כפי שנלחמתי.

לגבי התושבים, להיות עצמאיים יותר יקר ומפחיד. לאנשים קשה להתנתק, לקחת אחריות. צריך לפוגג את הסטיגמה, לא להתעסק בחושך אלא להראות לאנשים את האור. זה אומר: לתת עוד אור, ועוד לתת ועוד - להקשיב ולהסביר לאנשים שאנחנו בועד בעד.

ואיך מתיחסים המושבים מסביב?

גידו: התחושה מנציגי המושבים היא טובה מאוד. תומכים ורוצים לעזור - גם ראש המועצה, וגם פידבק מהתושבים. אנשים ששמחים לראות שמשו טוב קורה, שמתעניינים, זה מאוד מחמם את הלב. אנשי

מאחורי הקלעים של הסוכנות היהודית

רינה פרץ-גל – רקע אישי

רינה, נשואה לאיתי גל, בן מושב עין יהב, ואם לשניים, היא מהנדסת תעשייה וניהול ומנתחת מערכות מידע במקצועה.

רינה: "ההכרות שלי עם האזור היתה מזערית. מספר ביקורי סופשבוע לפני שעברנו לגור כאן. לא היו לי הרבה חששות מהמעבר בזכות העובדה שלא ידעתי לאן אני עוברת. אני לומדת להכיר את האזור תוך כדי העבודה, לא מתוך הווייה חקלאית.

קל להיות פה צעיר, בריא ובעל משפחה בריאה. הבעיות מתחילות כשנדרשים טיפולים מיוחדים מכל סוג – צריך לנדוד רחוק והרבה כדי לקבל טיפול באיכות ובתכיפות נאותים. נעשים מאמצים בלתי נלאים לקדם את האזור, לקרב פריפריה למרכז, ועובדים על זה הרבה אנשים רציניים, אך עדיין האזור רחוק מסף המראה".

מסר אישי: "איכות-זה שם המשחק".

נתי: אני באה ממקום של חמלה לחתול חסר הבית, והמבצע בספיר הוא פיילוט לערבה. לא יוקם גן עדן אם רק אנחנו חשובים, ומה שלא חשוב מחוסל- זה בדיוק כמו השגיאות שנעשו עד היום! צריך להגיע לחיים בהרמוניה, עם בע"ח שמסביב, עם השכנים ועם הישובים האחרים בערבה. הערבה צריכה לראות עצמה כחטיבה אחת, והתפתחות של מקום אחד תגרום להתפתחות השאר. אפשר להתחיל מחדש. יחד ניצור ספיר משגשגת וערבה פורחת.

(שאלה ורשמה: שרון רביץ)

המליאה ממש איתנו, אם פתרון אחד לא הולך, מנסים למצוא אחר. נתי: אפשר להשחיל משהו על חתולים?

תמיד.

בתל אביב טיפלו עשר שנים בחתולים עזובים, והחלטנו שדי. דווקא כאן, שאנשים עזבו נשארו חתולים וגורים, שהתחילו לבוא אלינו. האכלתי אותם, והם הולכים ומתרבים. גייסנו 5000 ש"ח ועיקרנו כ-26 חתולים. מקובל לקבל השתתפות מהרשות שקל מול שקל לעיקור. אצלנו ענו לי: להרעיל זול יותר.

גידי (מתרגז בפעם השנייה): זה ממש הקפיץ אותי!

שנת 2000

לפרוייקט "שנת 2000" שתי מטרות-על עיקריות, בעלות משקל זהה:

1. פיתוח אזורי-חינוכי-קהילתי, חברתי וכלכלי
2. פיתוח והרחבת הקשר עם הקהילות היהודיות בתפוצות.

הקהילה ששודכה אלינו היא קהילת אוסטרליה, והפרוייקט רץ כאן משנת 1995.

כל אזור וקהילה שותפה הגדירו את המטרות והיעדים האזוריים הנגזרים ממטרות העל. היעדים באזורינו הם:

- ★ קידום פעולות ותכניות שתסייענה לגידול האוכלוסיה באזור
- ★ קירוב הפריפריה למרכז והעלאת רמת השירותים
- ★ פיתוח מעורבות קהילתית
- ★ בניית תכניות לחיזוק הקשר עם יהדות אוסטרליה

התקציב הרב-שנתי לשנים 1995-1999 של פרוייקט שנת 2000 הוא \$ 2,780,000.

מה עשו עם הכסף?

קהילה וחברה – 28%

- ▲ הקמת מרכז תקשוב (תקשורת+מחשוב) אזורי וסיוע בהפעלתו
- ▲ מרכז טיפולי אזורי
- ▲ פיתוח קהילתי בספיר
- ▲ הקמת קבוצה למעורבות קהילתית, היוזמת מפתחת ומקדמת פרוייקטים קהילתיים (טלויזיה קהילתית, עלון אזורי ועוד)

קשרי גומלין - 8%

- ▲ (הרוח החיה מאחורי הפרוייקט היא רונית רטנר) אירוח משלחות מאוסטרליה: תנועות נוער, כתות ביה"ס, תורמים ואנשי עסקים
- ▲ פעילות לימודית חוויתית בביה"ס ובקהילה
- ▲ יציאת משלחות מילדי הערבה לאוסטרליה

פרסום ושיווק האזור – 8%

- ▲ הכנת תכניות לפיתוח תיירות והפעלתן
- ▲ מימון פרסומים לצימרים, מסלולים ואתרים
- ▲ בירחוני טבע וטיולים ובעיתונים
- ▲ הגיית מותג "לב הערבה" ליצירת מודעות לערבה התיכונה
- ▲ הפעלת תחנות מידע בשבתות ובחגים
- ▲ מימון שלטים לתיירנים
- ▲ הכנת חומר פרסומי תצוגתי על האזור

חינוך – 6%

- ▲ רכישת ציוד לבתי הספר, בעיקר מחשבים וספרים
- ▲ הפעלת תכניות לימוד מתקדמות

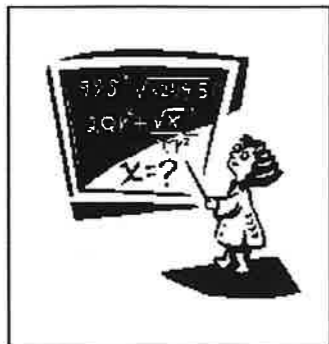
תכנונים לפרוייקטים – 11%

- ▲ הכנת תכנית אב ותכנית מתאר לכל אזור הערבה התיכונה.
- ▲ עריכת סקרי התכנות ובדיקות כלכליות לכיווני פיתוח שונים באזור.
- ▲ תכנון פרוייקטים תיירותיים ופיזיים (הרחבת מנחת עין יהב, מואה, מיצד חצבה, מעבר גבול צופר).

פיתוח כלכלי אזורי והכשרה

מקצועית – 39%

- ▲ הקומפלקס האקדמי: משכורות חוקרים, ציוד, סיוע בתשתיות ארגוניות ואקדמיות.
- ▲ יחפ"כ (יח' פיתוח כלכלי) – סיוע בהפעלת קורסים במחשבים, באינטרנט, בהנה"ח, ובתחום התיירות (כגון השתלמויות בקייטרינג, מורי דרך, ניהול מיזם תיירותי) – ומתן מלגות לתושבי המקום ללימודים אלו.
- ▲ סיוע לעשרות יזמים בתחום החקלאות והתיירות.
- ▲ הכנת תכניות עסקיות.
- ▲ מגעים מול גורמים ממשלתיים וציבוריים לצורך קידום יוזמות.

סיינפלד בערבה

טוביה גינת, מועדת וידאו בעין יהב, פועל מזה זמן רב לקידום הנושא.

לדבריו, חברת DBS, הנקראת היום YES, שקיבלה רישיון משרת התקשורת דאז, לימור לבנת, לשדר שידורי לוויין, הקימה כבר תשתיות להתחלת השידורים. הרישיון הוענק לחברה בעיקר משום שאוכלוסיה גדולה נשארה ללא שידורי כבלים עד היום. שידורי הלוויין יתחילו לפעול באפריל לכל דורש.

נציגי חברת YES יגיעו בקרוב לאזורינו, לפגישה עם התושבים ונציגי ועדות הוידאו בישובים, לקבלת מידע ראשוני לקראת הערכות עתידית בכל ישוב.

טוביה מתאר את צורת הקליטת כחבילה בסיסית של ערוצים, וכל משפחה תוכל להוסיף בתוספת מחיר ערוצים נוספים לפי בחירתה. זאת ועוד - ניתן יהיה לקנות סרט, שידור או תכנית מערוץ שאינו נמצא בחבילה האישית, ולשלם עבורו תשלום חד פעמי, בעזרת כרטיס חכם. יהיו ערוצים רבים ומגוונים, וכל מה שיהיה בכבלים יהיה בלוויין, וגם יותר מזה.

טוביה, באופן מעשי, איך נוכל לקדם את הגעת השידורים המיוחלים אלינו?

טוביה: "צוות ועדת וידאו בעין יהב פועל על מנת שהשידורים יתחילו באזור שלנו, ולא רק בהרצליה וברעננה תחילה, משום שבשידורי לוויין המרחק לא משחק תפקיד. נציג חברת YES כבר החל בסיוריו בצפון ובקרוב אמור לבקר כאן. אנו צריכים לחוץ שיתחילו דווקא כאן, האזור שאין לו אופציות אחרות, ובזכותו ובזכות אזורים דומים קיבלה החברה את הרישיון.

ועדות וידאו בישובים, נציגי הישוב במליאה והמועצה צריכים להביע עניין ולהבהיר לחברה שיש ציבור שמחכה וזכאי לתחילת השידורים. אין צורך בחפירות או בבניית תשתיות - רק להתקין צלחות".

מידע זה נתמך ע"י הצהרתו של עו"ד צבי האוזר, ראש מועצת הכבלים לשעבר, שאמר ב- 3.11.99 בועדת הכנסת כי בעיית הפריפריה נפתרה למעשה עקב תחרות ערוצי הלוויין שבפתח.

באותה ישיבה של הועדה למחקר מדעי בכנסת, הודיע מנכ"ל משרד התקשורת, מר רוזן, שחברות הכבלים נדרשות לחבר את הפריפריה לכבלים עד סוף שנת 2000. הוא הוסיף, כי ניתן יהיה לקנוס את החברות בקנס פיגורים יומי על כל איחור בעמידה בלוח הזמנים.

גב' עידית הרצוג, דוברת חברת ערוצי זהב (חברת הכבלים האמורה לספק שידורים בכבלים לאזור הערבה), מסרה בתגובה כי החברה מחברת בימים אלה ישובים רבים בפריפריה, וחיבור יישובי הערבה נבחן כצעד הבא. לדבריה כבר החלו בדיקות רציניות לקראת ההתקנה. גב' הרצוג מבקשת להזכיר כי מדובר באופרציה אדירה: בדיקות הנדסיות מאסיביות, ובבניית תשתית מאפס. יחד עם זאת, כבר תוך שלושה חודשים אמורה להתגבש החלטה לגבי חיבור ישובי הערבה לכבלים ולהקבע לוח זמנים לביצוע.

רשמנו לפנינו.

כמה פעמים הבטיחו לנו, שאו-טו-טו גם אנחנו נוכל לצפות בסיינפלד, בערוץ הילדים, בתכניות הערוץ הגרמני ובכדורגל בשידור חי? ...

חברות הכבלים מחויבות להגיע לכל ישוב בארץ, אך ניצלו את "זכות הערעור" שעמדה להם, לגבי חיבור מקומות בעייתיים, כגון הפריפריה. כך הערבה, כמו אזורים דומים אחרים, נותרה מזה שנים רבות ללא שידורי טלוויזיה בכבלים.

לאחרונה, דווקא בהקשר למשחקי כדורגל, עלה הנושא על סדר היום. להלן מכתבו של מר **שמואל ריפמן**, יו"ר מרכז המועצות האזוריות בישראל, וראש מועצה האזורית רמת הנגב:

לכבוד
ראשי המועצות האזוריות
9.08.99

הנדון: עדכון בנושא שידורי הכבלים

- למיטב ידיעתנו, ובמידה ולא יחולו עיכובים נוספים, בתחילת שנת 2000 יתחילו לפעול שידורים רב-ערוציים באמצעות הלוויין. הפעלת שידורים באמצעות הלוויין תאפשר לכולנו, גם לישובים הקטנים והמרוחקים, לקלוט ערוץ טלוויזיה נוספים, ובכך יסתיים שלטון המונופול של הכבלים, שמעריצותו סבלנו שנים רבות.
- מרכז המועצות האזוריות עתר לבג"צ כנגד שידור משחקי כדורגל של הנבחרת הלאומית בכבלים. העתירה הוגשה לפני כחצי שנה, באמצעות משרד עו"ד זיסמן אהרוני גייר. לאחרונה פסק השופט תיאודור אור, שדן בעתירה, כי היא תידון בפני הרכב של שלשה שופטים.
- מרכז המועצות יזם הכנת הצעת חוק, שתעגן שידורי משחקי הנבחרת הלאומית, רק בערוץ ממלכתי. ח"כ אבי וילן נענה לפנינו, ולקח על עצמו להריץ את הצעת החוק שהוכנה לבקשתנו ע"י משרד עו"ד זיסמן אהרוני גייר, במהלך מושב החורף של הכנסת. במקביל פנינו במכתב לכלל 120 חברי הכנסת לתמוך בהצעת החוק לכשתעלה להצבעה בכנסת.

בברכה,
שמואל ריפמן
יו"ר מרכז המועצות האזוריות בישראל,
וראש מועצה האזורית רמת הנגב

להלן ציטוטים ממכתבו של מר **שמואל ריפמן**, לשר מתן וילנאי, במכתבו מה- 12.08.99 :

"... יש לעצור באופן מיידי את כל הקצבות הממשלה להתאחדות לכדורגל ..."

"שוב - התעלמות מוחלטת ממחצית אזרחי ישראל, משלמי מיסים ואגרות שאינם תושבי המרכז ולכן אינם מחוברים לכבלים."

"אדוני השר, ההתאחדות לכדורגל קבעה, כי בישראל שתי מדינות. מדינת "מרכז" ומדינת "הפריפריה"..."

"הנני חוזר וקורא לך, אדוני השר, להתערב מיידי ולהתנות את המשך תמיכתה הכספית של מדינת ישראל להתאחדות, רק כאשר כל אזרחי ישראל באשר הם, יוכלו להנות באופן שווה מזכותם לצפות בשידורי משחק הכדורגל."

תיירות בערבה

מזה כמה שנים אנו עדים להתפתחות ענף התיירות באזורינו. ענף זה הולך ומתפתח בקצב מדברי (איטי ואיכותי).

מספר התושבים הנכנסים לתחום התיירות הולך וגדל משנה לשנה. התחום מאופיין באירוח כפרי, הזדרכת טיולים (ברכבי 4X4 תיירותיים והזדרכת רגליות), אטרקציות בסגנון מדברי (גמלים, חמורים, מאהל בדואי וכו') וכן סיורים חקלאיים בשדותינו.

התיירות המאפיינת את אזורינו, מוגדרת כתיירות מדברית. להבדיל מהתיירות באזור ים המלח ואילת, המטיילים המגיעים אלינו באים בעיקר בשביל שמורות הטבע המדבריות הפראיות המקיפות אותנו.

הטיולים המגיעים לאזור מתחלקים למספר קבוצות איפיון:

1. הקבוצה הותיקה והמסורתית היא קבוצת ה"תרמילאים", קבוצת מטיילים מקצועיים עצמאיים המגיעים להנות נטו מהשטח עצמו, לחצות אותו לארכו ולרוחבו בעזרת זוג רגליים אחד. זו קבוצה קטנה יחסית אשר אינה צורכת כמעט שירותי תיירות (פרט לרכב מנהלה להובלת ציוד, ואם העתיד יהיה קמפינג באזור יוכל אתר זה להנות יותר מקבוצה זו.

2. **תנועות נוער וביה"ס**, קבוצות גדולות מאוד, הפוקדות את האזור דרך קבע בעונת הטיולים (סתיו-אביב), במסלולי טיולים מוכרים כגון נחל גוב, נחל צפית-תמר, המכתש הקטן ועוד. לקבוצות אלו פוטנציאל ניצול של שירותי התיירות שלנו, בתחום ההדרכה, רכבי מנהלה, טיולי ג'יפים, גמלים, חמורים ולינה עממית המונית (אכסניית ביה"ס שדה חצבה או חניון קמפינג מסודר בעתיד). נכון להיום, רובם נהנים משירותי הדרכה ולינה באזור רמת הנגב.

3. קבוצת **מטיילי ה-4X4** - קבוצה חדשה יחסית, שהתפתחה בעקבות עליית רמת החיים בישראל בשנים האחרונות, יחד עם הגברת המודעות לנושא הטיול במדבר. כיום יש בארץ כ-70,000 רכבי 4X4, מתוכם כ-10,000 פוקדים את אזורינו לעיתים תכופות, מאחר והוא נחשב לנקודת מוצא אידיאלית לטיולים אלו. קבוצה זו מגיעה בעיקר בסופי שבוע, בחגים ובמהלך עונת הטיולים. מקבוצה זו נהנים בעיקר בעלי חדרי האירוח, בעלי מסעדות ושירותי קייטרינג ולעיתים מורי הדרך.

4. **משפחות מטיילות** - קבוצה בעלת רכבים פרטיים ולעיתים אוטובוסים, הנוהגת לטייל במסלולים רגליים אטרקטיביים לרבות הקניונים, המכתשים, המעיינות וכו'. מדובר בקבוצה ותיקה שהולכת וגדלה עם השנים עקב מודעות לטיול בכלל ולטיול מדברי בפרט, עקב שיפור דרכי הגישה ומסלולי הטיול באזורינו. קהל זה נוהג להגיע לרוב בסופי שבוע, חגים ועונת הטיולים. המשפחות המטיילות הן צרכניות תיירות גדולות, הנהנות מלינה כפרית, שירות קייטרינג ומסעדות, טיולים מודרכים וכו'. ראוי לציין שחלק ניכר מקבוצה זו הינו קהל דתי, וכדאי להערך בהתאם.

5. **קבוצות מאורגנות** (חברות, מפעלים וכו'), המרבים לטייל ומחפשים גיוון לקו התיירות המקובל. נכון להיום קבוצה זו ממעטת להגיע לכאן, אך הפוטנציאל בה רב ויש לה יתרון בולט בכך שהיא נוהגת לטייל באמצע השבוע.

6. **תיירות נכנסת** (מחוי"ל) - מדובר בקהל פוטנציאלי שמקורו בעיקר בארצות אירופה המערבית, בה המודעות לתיירות מדברית היא גבוהה ביותר, ומרחבי המדבר המקיפים אותנו מהווים עבורם מוקד משיכה אדיר. תיירות זו מגיעה אלינו בטפטוף, מאחר ואין לקהל זה מודעות מספקת לאזורינו.

בסך הכל קיימת עלייה הדרגתית בכמות המטיילים שמגיעים לאזור, ויש לכך סיבות אובייקטיביות נוספות:

א. ארצנו הקטנטונת הולכת ומצטופפת, ומקרית מלאכי עד נהריה פחות או יותר בנוייה הארץ כגוש אורבני אחד גדול.

ב. הפריפריות הולכות ומצטמצמות: יו"ש ובקעת הירדן נעזבו ע"י המטיילים בעקבות האינתיפאדה, הגליל הולך ומצטופף כשמרבית האתרים ושמורות הטבע בו סגורים והכניסה אליהם כרוכה בתשלום.

ג. המטייל הישראלי המתמיד היה כבר יותר מפעם אחת בכל מסלול טיול אפשרי בגליל ובגולן.

ד. **על כן, המרחב התיירותי הפוטנציאלי שנותר, באם נרצה או לא, הוא המרחב הדרומי.**

יחידת הנוף האטרקטיבית במרחב זה היא יחידת הנוף המזרחית, המושפעת ממערכת השברים הסורית-אפריקאית. דרום מדבר יהודה, רכסי דרום-מזרח הנגב, המכתשים, הערבה התיכונה ומפרץ אילת והרי אדום מנגד.

אנו, מתיישבי הערבה התיכונה, נמצאים במרכזה של מערכת נופית מדהימה זו, והאזור הופך להיות מרכז ובסיס ליציאה לתיירות המדברית במרחב כולו.

עם כל היתרונות, קיימות לא מעט בעיות המקשות על התפתחות ענפי התיירות באזורינו.

א. לא קיימת מודעות מספקת בקרב הציבור לאפשרויות הטיול במדבר ויתרונות החופשה בו: המדבר עדיין נתפס כאזור שיש לגאלו ולהלבישו שמלת בטון...

ב. עונת הטיול האידיאלית באזור מתחילה סוף הסתיו ומסתיימת באביב - תקופה קצרה בה רוב הציבור אינו נמצא בחופשות, חוץ מסופי שבוע וחגים.

ג. "בזכות" התקשורת, נתפס החורף כמסוכן למטיילים במדבר עקב שטפונות - שוב עניין של חוסר מודעות בסיסית.

ד. המרחב המדברי הטבעי סביבנו כולל לא מעט בעיות המקשות על הרוצים לטייל בו, כגון שטחי אש סגורים, זיהום סביבתי, פריצות כלי רכב בחניוני מטיילים, חוסר שילוט וסימוני שבילים.

ה. קיימת פעילות רבה של הסוכנות היהודית, במסגרת שותפות 2000, לקידום התיירות, אך יש עוד הרבה לעשות. ענף התיירות משפיע לחיוב על האזור, הוא מגוון ומעניין, חוצה גבולות (דרך הבשמים פטרה-עזה), ומעלה את הרמה האינטלקטואלית שלנו ושל ילדינו בלימוד סביבת חיים מיוחדת זו.

ו. כמו כן, יש להתאמץ ולשמור על הסביבה איכותית ונקייה, משום שבמדינה כה קטנה, מרחב שלא יוגדר או יאומץ ע"י הקהילה לנושא תיירותי, יתמלא מהר מאוד בגורמים עניינים אחרים כגון כריית מחצבים, שטחי אש פעילים וכו'.

שינוי זה יגרום לפגיעה ישירה באיכות חייהם של סה"כ המתיישבים באזור, על כן התיירות חשובה לכלנו.

בועז עוז

רכז תיירות וארץ מורשת בערבה

**"התמונה האמיתית מתקבלת דרך עיני הקליינטים"
שיחה עם משה גרוסמן, מנהל ביה"ס התיכון**

משה גרוסמן, המנהל החדש של ביה"ס התיכון, יושב במשרדו בסוף יום עבודה. הוא עייף, רעב ונגמרו לו הסיגריות, אך הרושם הוא שהיום רק מתחיל. מדיניות הדלת הפתוחה מוכיחה את עצמה, וכל כמה רגעים נפתחת הדלת בעניין אחר. משה מרים את ראשו, מחייך לנכנס, עונה בסבלנות וממשיך הלאה.

מה הרקע שלך כמנהל?

גרתי בקרית-גת, ועבדתי כמנהל פדגוגי ויועץ חינוכי בביה"ס בשדרות. עסקתי בהנחייה ליועצים חינוכיים ובחינוך לדמוקרטיה - הקמת מכון "אדם", המדרשה לחינוך לדמוקרטיה ושלום, ופעילות בת 10 שנים במכון.

למה הגעת לכאן?

בקריאה מקרית בעיתון ראיתי את מודעת ה"דרושים", והתאים לי...

איך ההתרשמות עד עכשיו?

נורא נהנה. מהאנשים, מהעובדים, ומהתלמידים במיוחד. אנשי הערבה לא יודעים להעריך איזו פנינה יש להם. אם הם היו יוצאים לבתי ספר אחרים, שטופי אלימות וסמים, היו מבינים מה יש פה.

שמעת את הטענה שהמורים המגיעים לכאן הם לא מספיק טובים, ובאים לכאן ככרית מחדל?

ממש לא נכון. למשל, בבגרות בשנה שעברה היה אחוז ההצלחה אצלנו גבוה בהרבה מהממוצע הארצי. החשקעה של המורים היא גדולה מאוד.

מה הדבר הראשון שעשית?

שיחות עם תלמידי יב', כדי להכיר את ביה"ס. התמונה האמיתית מתקבלת דרך הקליינטים, לא דרך ההורים והמורים. מעבר לזה, השיחה עצמה היתה חשובה כי זו הזדמנות לשמוע את התלמידים. הם נתנו לי עצות איך להיות מנהל טוב. התשובה הכי פופולרית היתה: להיות קשוב לבעיות, לצרכים ולדעות התלמידים. היו כאלה שהציעו גם פינת עישון...

ומה אתה מיישם?

עוד לא קרה, בכל החודש הראשון שלי כמנהל, עם כל הטפסולוגיה והמשכורות וכו', שתלמיד רצה לדבר איתי ולא נכנס אליי מייד. לא מחר ולא מחרתיים - הילדים נכנסים למשרד מתי שהם צריכים אותי. אז

אני נשאר עד 21:00 בלילה ועובד על הניירת, התלמידים קודם.

אפשר להגיד שאתה מנהל "חברתי" יותר מ"משימתי"?

כן! לימודים ובגרויות יהיו, כי זה בתכנית הלימודים, אבל לי חשובה הלמידה האמיתית... מחשב, אינטרנט, ילד ילמד מה שמעניין אותו. והכי חשוב בעיני - ללמד נורמות כמו כבוד האדם, הזכות לפרטיות, סבלנות וסובלנות, הכרת תרבות אחרת ומקומות אחרים...

התחלנו סדנאות - 9 פגישות במושבים בנושא "סמכות הורים", ובמקביל - סמכות מורים. הרעיון: ללמד אנשי חינוך, הורים ומורים להשתמש בסמכות ובכוח שיש להם כדי לכפות נורמות. כללי התנהגות נורמטיבים מקובלים.

מה התכניות לגבי צרכים לימודיים ייחודיים, כמו מגמות חדשות לבגרות?

נערכה ישיבה במתני"ס, בנושא פיקוח על תכנית המחול. להכין תכנית לבגרות במחול. לא מגמה, אבל עבודות גמר. נושאים ייחודיים מתקבלים גם היום כעבודות גמר. אני מתחייב לעשות את כל המאמצים למצוא מנחה מתאים לכל תלמיד שירצה לעשות עבודת גמר בנושא שאינו קיים בביה"ס.

ופרויקטים בביה"ס?

בביה"ס יש פרויקטים נהדרים שרצים כבר שנים. באתי לביה"ס שיש בו עבודה שוטפת, שיטתיות, רציונל והגיון. תכניות לימודים, מרכז למידה מהטובים בארץ, עבודות מחקר, מגמות ומקצועות מוגברים שכמעט ואין - כמו מגמה מוגברת בתנ"ך.

פרוייקטים מיוחדים:

תיירות בערבה: הכשרת כתות " להיות מדריכים צעירים לתיירות בערבה. בתכנית סיורים מעמיקים, סיורים שהתלמידים

מעבירים לתלמידים אחרים, הרצאות ועבודה המעשית: 20 שעות התנדבות בתיירות לקבלת תעודה + נקודה פנימית. בועז עוז הוא הרכז. הרעיון עלה בעקבות דרישת ההורים לחיזוק הקשר לערבה.

רדיו בית-ספרי: שותף 2000 הקציבה כסף לקניית ציוד, וביה"ס השקיע ורכש מחשב. תחילה "יבשלו" תכניות מוסיקה להפסקות, אח"כ יכינו מגוינים. כל התלמידים רוצים להשתתף, יב' חושבים שלהם זכות בכורה, ומועצת התלמידים תצטרך להחליט. רכז: דוד מלול.

מנוער לנוער: לכתות ט'. עבודות חקר בנושא גיל ההתבגרות. בשלב הראשון - עבודות על אותם נושאים עם אותו מנחה לתלמידים בערבה ובביה"ס בשדרות. בשלב השני - צוותי עבודה משותפים משני ביה"ס, דרך האינטרנט ובאמצעות מפגשים. זה חשוב לעבודות מחקר, לעבודה באינטרנט ובמיוחד למטרות חברתיות - לצאת מהמקום ולהכיר ילדים שונים. בשדרות הפרוייקט רץ כבר 5 שנים, בד"כ עם ביה"ס מרחובות. השנה עם ביה"ס שיטים.

גם קנינו, באמצעות תורם, בקר חדש לחממה.

משהו אישי?

יש לי ארבעה ילדים גדולים - בת יועצת חינוכית, בן שלומד רפואה, בן בדרום אמריקה, ובת בכתה ט'. דרך אגב, הבן שמסיים בקרוב את לימודי הרפואה, לא עשה בגרות בביה"ס... לא היה לו ראש ללמוד. גמר צבא, השלים מה שצריך והנה... הכל בסדר.

(רשמה: שרון רביץ)

שיחה עם אריה גלבוע ודני מור, ממקימי צוקים החדשה

דני מור - נשוי + 4, הבת הגדולה משוחררת מספר חודשים, בת בתחילת שרות צבאי, בן בגיל 13, בן נוסף בן 11. גר בזכרון יעקב, עובד בתפקיד בכיר באלביט. **אריה גלבוע** - נשוי + 3, הבן הגדול משתחרר מצה"ל, בן בגיל 16 ובת בגיל 10. גר במושב צפריה- מנהל בחבי לשירותים לרשויות המקומיות.

מה מביא אותכם לנטוש את מרכז הארץ?
הרצון לצאת מסיר הלחץ של גוש דן, לשנות סגנון חיים, לנטוש את המירוץ המטורף, לייצור איכות חיים יחודית. מעבר קיצוני ממרכז הארץ למקום מבודד יחסית, יוצר מייד נקודת פתיחה חדשה המאפשרת להגיע ליעדים אלו.

מדוע בערבה?
בחרנו בערבה עצמה בגלל המקום: הטבע, השקט, הנוף והאקולוגיה, וגם משום שמהמקום לא שרוי במחלוקת פוליטית כלשהי. זה מקום יהודי-ישראלי רגיל, בלי חיכוכים וחילוקי דעות אלא נמצא בקונצנזוס לטווח ארוך.

מדוע לא ביישוב קיים בערבה?
בערבה יש מושבים חקלאיים, אנחנו מכירים את הנושא אך לא רוצים להיות חקלאים, כך שהאופציה שנותרה היתה ספיר. ספיר אינה נתפסת כבית קבע. המורים מתחלפים והתושבים עוזבים, זה לא נראה כאידיאלי לגבינו. ואז הגענו לצוקים, חשבנו שמאחר ומדובר ביישוב שהתפרק ורוצים להקימו מחדש ההליך יהיה מזוזר. חשבנו שיפרסו בפנינו שטיח אדום... המדינה נוהגת להכין תשתיות כבדות, לתת כסף למשתכנים, ואנחנו היינו מוכנים להשקיע מכספנו. הופתענו בגדול. ההליך היה מייגע, שנה עברה עד שהתחילו להתייחס. בצוקים לא המוסדות יזמו פרוגרמה אלא אנחנו, וכולם הסתכלו מהצד והעירו הערות.

יש לך הסבר?
יתכן אולי בגלל נסיונות דומים שלא הצליחו, ישנה חשיבה שמי שבא לכאן בא לבלבל את המוח. ולקח זמן להבין שמדובר בקבוצה רצינית. המוסדות התקשו לעכל שמדובר באנשים בני ארבעים, שיודעים להסתכל על נייר ויודעים מה הם רוצים. אנחנו לא ביקשנו אלא קרקע ותשתיות

בסיסיות על מנת שנוכל לבנות בית ועסק, וזה לא תואם את השבלונה הסוכנותית. בגדול כל מי שנתקלנו בו גילה רצון לעזור, אך התהליכים ארוכים ומייגעים.

תאר את הגרעין ואנשיו
אנחנו לא גרעין. אנחנו התחלנו כגרעין של 10 משפחות, כעת אנו אגודה שיתופית רשומה כחוק ובעלת מוסדות אגודה רגילים כגון וועד, גזבר, מזכיר, וועדת קליטה וכד'. באגודה חברים 28 משפחות ושלושה רווקים. חברי אגודה אלו עברו הליכי קליטה כולל וועדת קליטה משותפת לסוכנות ולמועצה האזורית ערבה. אנחנו גובים תשלום דמי רישום לאגודה (חד פעמי) ומיסי אגודה חודשים. מעין מבחן רצינות. בנוסף לחברי האגודה ישנם כ- 15 משפחות ו- 6 רווקים הנמצאים בהליכי קליטה, אולם טרם התקבלו לאגודה.

כמה פעמים הייתם כאן, כקבוצה?
פעמיים היינו במסגרת של "כולם באים", ולגיבוש חברי הקבוצה ארגנו יום בערבה להכרת מוסדות החינוך, המועצה, המנהל. אנחנו שומרים על קשר בין חברי הגרעין- ועד אגודה, מזכיר וכו'.

מה הרעיון מאחורי צוקים?
יישוב קהילתי משולב בכפר נופש מדברי. במקום ניתן יהיה לגור ולעסוק בפעילות מחוץ ליישוב, לגור ולפעול כיום במיתחם התיירותי או כשכיר במיזם שיוקם. שמענו שבמושבים רבים הסתבכו כספית בגלל ערבויות הדדיות והרפתקאות עסקיות שהמושב נכנס אליהן לכן יצרנו מנגנון הפרדה בין היישוב לבין הפעילויות העסקיות באופן שכל פעילות עסקית תהיה פרטית בלא מעורבות היישוב. לא סוציאליזם אלא קפיטליזם נטו. אנחנו לא מאמינים בשיתוף. ההצלחה תלויה במיזמים. יש חבי כלכלית לפיתוח צוקים ובעלי המניות הם אנשים שרוצים לעשות עסקים. החברה תיזום מיזמים עסקיים ותסייע למי שרוצה לפעול.

באיזה שלב נמצאת צוקים?
פרוגרמת צוקים ותוכניות המתאר אושרו ועברו הפקדה כחוק. תוכניות מפורטות לתשתיות, כבישים, חשמל, מים, ביוב, תקשורת בשלבי הכנה סופיים. בבוקר 18.10.99 נעשה הצעד הראשון הפיזי בשטח וטרקטורים עלו על השטח לביצוע תשתיות

עפר (יום חג) לא ידוע לוח הזמנים לביצוע שאר עבודות התשתית. הסוכנות, המועצה ומשרד השיכון אומרים שיהיה בסדר, ואנחנו במצוקה מול הלויז' הבלתי ידוע.

מה בכל זאת מתוכנן?
כפר נופש מדברי, שירכו בקומפלקס את כל הפעולות הרגילות שיש בארץ: סדנאות, הילינג, מדיטציה ויוגה, אוהל בדואי, טיולי גמלים וחמורים טרקטורונים וגייפים-לא משהו חדש אבל בקומפלקס משולב זה יהיה אטרקטיבי. יהיו חדרי אירוח בכמה רמות: ממקום מיוחד ואיכותי, מבודד ויקר, ועד חדרים לקבוצות נוער שעוצרות בדרך לאילת. תהיה קבוצת מיזמים צמודי כביש לאנשים שעוצרים לשירותים וקולה, וקבוצת מיזמים לאנשים שבאים לשבוע.

מה יקרה לבעלי הצימרים במושבים? האם המיזם שלכם לא יהרוס אותם?
כשהתחלנו את צוקים, שמענו שקלוד ללוש בונה מלון- משהו גדול יותר מצוקים ועל אותו עקרון. בודדים מאיתנו חשבו שזה יפגע בנו, אבל לרובנו זה היה יום חג. תיירות לא פוגעת בתיירות אחרת, אלא בונה אותה. אנשים לא תופסים את הערבה כמקום נופש. אם קלוד יקום ואנחנו נקום, תודעת הנופש המדברי תכנס לשוק תיירות הפנים והחוץ ונפרה אחד את השני. זה נכון גם לגבי התיירנים במושבים.

מעבר לזה, יכול להיות שלחלק מהתיירנים במושבים כדאי לעשות את מה שיש אצלם בחצר- אצלנו. שיבנו אצלנו חדריים או מרכז הדרכה או אוהל בדואי. אצלנו, כל מי שרוצה להקים משהו- מוזמן, גם אם לא רוצים לגור במקום. נוכל הציע לאנשי הערבה יתרון אדיר לפעילות התיירותית שהם עושים בבית. צוקים תתן פתרון לדור ההמשך שרוצה להשאר אבל לא רוצה לעבוד בחקלאות. יהיה מגוון אפשרויות, כי פעילות תיירותית היא עתירת עבודה. אפשרות נוספת לבני המושבים הינה לגור בצוקים ולעבוד בחקלאות במשק ההורים. צוקים היא לא רק "בנה ביתך"- רוצים שתהיה גם בנייה תקציבית כדי שגם מי שאין לו כסף, יוכל לגור כאן. בינתיים אין תקציב, אבל יקחו אחד מחצבה ואחד מפארן ויתנו לנו...

(רשמה: שרון רביץ)

צוקים - רקע היסטורי

צוקים הוקמה בשנת 1968 כהאחזות נח"ל בשם "נחל צופר". בשנת 1975 המקום עבר לידי תנועת המושבים, אשר איזרחה אותו ע"י 3 גרעיני נח"ל. בשנת 1977 השתחרר הגרעין הראשון, חלק מאנשיו נשאר במקום כאזרחים ומשפחות חדשות נקלטו. במאי '81 עברו 18 משפחות ליישוב חדש בשם "באר צופר" בשל רצון לגור במבנה מושב רגיל, אשר לא התאפשר במקום; עד שנת 1984 היתה צוקים נטושה. ב- 1984 שימש המקום כנקודת הכשרה וגיבוש לגרעין בשם "צוקים" שהיה מיועד ליישב את "שיזף"- יישוב שהיה אמור לקום בין חצבה לעין יהב. היישוב לא הוקם, ו"פליטי הגרעין" פוזרו בשנת 1994 בין יישובי האזור והמקום נשאר נטוש עד היום. ב- 1996 החלה התארגנות של גרעין עירוני, אשר חבריו מבוגרים יחסית (30-45), שבחר לגור בצוקים בתמיכת המוסדות המישיבים. ב- 1997 החל התכנון והתקבלו החלטות המאפשרות התחלת ביצוע תשתיות שלב א'.

היישוב מתוכנן לקום מחדש כיישוב קהילתי ו"כפר תיירות מדברי", במטרה לאפשר לאנשים בעלי מקצועות חופשיים לגור במקום בעל איכות חיים ולשלב את פרנסתם עם פיתוח תיירותי, תוך ניצול כישוריהם וכשרונותיהם. היישוב יבנה כ"בנה ביתך", כשהתושבים מקימים את ביתם. **מסר: גיל סלוין, מלווה צוקים.**

לידה קלה עם שמחה

קורס הכנה ללידה

בהדרכת שמחה לטמן/תומר - מדריכה מוסמכת להכנה ללידה ומיילדת בסורוקה הקורס מלווה באמצעי המחשה מגוונים, חשוב מאוד להריון ראשון

ניתן להשיג:

- כריות מיוחדות להריון ולהנקה
 - "טנס" - מכשיר חשמלי המשכך כאבי לידה ומונע סבל מיותר
 - מנשא לתינוק ("קנגורו")
- לפרטים וייעוץ: שמחה לטמן/תומר, עין יהב

טל' 053-868967, 052-717319, 6581178

ערן תומר / רפואה סינית

בוגר המכללה לרפואה משלימה + סטאז' בכללית משלימה ושנתיים ניסיון מגוון.

טכניקות טיפוליות:

דיקור + סטימולציה חשמלית, מגנטים, אקופרסורה, שיאצו, צמחי מרפא, עיסוי + שמנים ארומטיים, פרחי באך והילינג, נר הופי לאוזן והמלצות תזונה נכונה ופעילות גופנית.

מטפל בהצלחה בבעיות רפואיות רבות |

- כל כאב (מגרנות, דלקות פרקים, גב וכו'...)
- מחלות כרוניות (אסטמה, סוכרת, אלרגיות...)
- בעיות עור (אקנה, פסוריאזיס, הזעת יתר...)
- אישה (כאבי מחזור, תסמיני גיל המעבר, כלי דם בצקות...)
- עיכול (עצירות, בחילות, הקאות, אולקוס, טחורים...)
- חיזוק מערכות (חיסון, זיכרון + חשיבה, מין, פריון...)
- גמילה (מעישון, הרטבה...)
- עזרה ראשונה (הורדת חום, החייאה, שחרור שרירים תפוסים...)
- שיקום: חיזוק לאחר מחלה ממושכת, חיזוק שרירים, זירוז שיקום לאחר שבר (במקביל לגבס ולאחר הורדתו), טיפול צלקת למניעת חסימת ערוצי אנרגיה.
- מטבוליזם - משק סוכרים, נוזלים, חילוף חומרים, ניקוי רעלים.
- אוזן (בשילוב עם נר הופי), דלקות, לחצים, חירשות.

שני גורמים מאפשרים טיפול כמעט בכל הבעיה רפואית:

1. נקודת הראות ההוליסטית הכוללת את כל מרכיבי הגוף, הנפש, התורשה והסביבה.
2. התייחסות לאנרגיות הבסיסיות של כל פרט.

לשרות התושבים ניתנת האפשרות לרכוש אצלי תוספי מזון ויטמינים וצמחי מרפא ע"פ התאמה אישית, ישירות מהיצרנים / יבואנים במחיר זול מהחנויות, ללא מאמץ.

לייעוץ, טיפול והזמנות

טל': 052-717319, 6581178

גבעת הצבאים

בין הישוב ספיר לאזור התעשייה שלו מצד ימין, בואך מצפון לדרום, נצבת גבעת הצבאים הכוללת 9 פרטים מעוצבים כצבאים בגודלם הטבעי, פרי יצירתם של פסלים מהאזור: חמי ברקן, סמדר סיגלר, ארזה כהן, נעמי רותם וצ'צ'ה פורת. המועצה האזורית סייעה במימון חומרי הגלם והציוד הטכני.

המקום נחנך ב- 10.2.99 והוא משתלב בנוף המדבר בטבעיות.